

ИМА
Проблем

ЗД ДЖЕНСОН
Г В. АРНД
от зд ем
длан змаи
лан от еш

о Н. этед
кет: веев
К

ео нтнпо
рую веуе
какии ад
здае ешад
га вхншед
ниV:етава
т и ндннс
зик ве
ибеза б ен
затврти ви
инрнн яш
и вт. аи
аааи аи
зи атада.
сек, ериап
зи отоза

ош
етенседп
глп аанж
адек" ад
итсес ато
юн. ефнж
иаеедетнн
иаеру нут
гтязидса
иао еи эи
оняетсеж
аадп е ек
заетцисп

7 година.

15 лекция. - 2 февруари 1928 г.

Общите кул

ВЪРЕНЬ, ИСТИНИНЬ, ЧИСТЬ И БЛАГЪ ВСЪКОГА БЫДИ И ГОСПОДЪ НА МИРАЩЕ ИЗПЫТИ СЪРДЦЕТО ТА СЪ ВСИЧКИ ДОБРИНИ.

Размишление.

Чете се темата: Най-големата скърбъ.

Малко да четемъ за скърбитъ, понеже съ силно заразителни.

Пишете върху темата: Църтъ на най-Големата скърбъ.

Има една поговорка, тя е отъ незапаметни времена създадена.

Създадена е отъ нѣкой велись човѣкъ, има я въ български, турски, френски, английски, нѣмски, навсъкъде съществува. Българитъ казватъ: "Капка по напка море става". Турцитъ казватъ:

българитъ по-широко иматъ изражение, море ставать. Опасността кѫде е? Трѣба да имаме единъ основенъ законъ, върху, който да базираме нѣщата. За примѣръ, ако нѣкой ви запита: какво отношение има умътъ къмъ човѣка или какво отношение има сърдцето къмъ човѣка? Ще дадеде разни отговори. Но единъ метдъ да прегнешъ ума си на работа, да впрегнешъ сърдцето си на работа, да впрегнешъ душата си на работа. да знаешъ какъ да ги впрегнешъ не да има заповѣдващъ. Може да заповѣдва само умниятъ човѣкъ. Глупавиятъ може да издаде хиляди заповѣди, тѣ не се изпълняватъ. Умниятъ човѣкъ като се помоли на Бога веднага му отговоря; онзи, който не е уменъ може да се моли цѣлъ день, ни гласъ ни слушане. чали знаете онѣзи ваалови служители се молиха цѣлъ день, никой не имъ отговори; Илия подигна ума си и дойде отговоръ.

Сега вие сте сникнали да казвате, Животътъ е такъвъ и такъвъ. Какъвъ е животътъ? Като каже нѣкой животътъ е такъвъ, това е една фраза, който я изрица, поставя го въ единъ безизходенъ путь. Такава е работата. Значи животът е едно течение да ни носи навсъкъде, нѣма какво да се притивимъ. Но това не е право само по себе си. Ако искашъ да бѫдешъ уменъ човѣкъ, птица трѣбва да бѫдешъ въ въздуха да хвѣркашъ. Ако искашъ да бѫдешъ добъръ, сърдце трѣбва да имашъ, риба трѣбва да бѫдешъ въ морето да живѣешъ. Ако искашъ човѣкъ да бѫдешъ тръба по земята да ходишъ, не четири крака да лазишъ, но да ходишъ на два крака, то е човѣкътъ. Твърдата почва е създадена за човѣка. Водата е създадена за рибите. Рибите представляватъ твоето сърдце, въздухътъ представля човѣшкия умъ. Следователно, онзи който иска да развие своя умъ, той трѣбва да изучава свойствата на навъздуха. какви сѫ. Който иска да изучава своето сърдце, той трѣбва да изучава свойствата на водата какви сѫ, не на формитъ, които сѫ се образували въ

водата - рибите студенокръвни, защото въ водата живеят и топлокръвни и студенокръвни има и топлокръвни има. А пъкът който иска да намери своя ята душа, той на сушата тръбва да живее. - земя тръбва да има. Следователно от това положение има три положения, които спъват хората. Никъде хората имат повече въздухъ, образува се едно вътрешно напрежение, течение става, бури и хаж ставатъ. Щомъ има много въздухъ, бури ставатъ. Буритъ какво правятъ? Голъмъ бури като минаватъ през областта на сърдцето - на морето - образуватъ голъми вълни. Какво правятъ голъмъ вълни? - На онъзи хоре, които пътуватъ по морето пакости правятъ. Следователно, дере човѣкъ най-спокоенъ? - На сушата. Следователно, сушата представя човѣшката душа. Ябълки, круши всички тия нѣща въ водата нѣматъ достъп не стъпъ, не растатъ. Ябълки, круши и други богатства въ въздуха растатъ, но на земята, на твърдата почва. Тогава не че онъзи нѣща сѫ непотрѣбни, тѣ сѫ условия. Одата действува въ душата въ въздуха, тя излиза въ извори пѫкъ зимята. Какво ще допринесе водата. Душата ти тръбва да заповѣдва и на ума и на сърдцето. Вие тръбва да впрегнете вашето сърдце. Има вода, въ водата живе, нѣма да го вадишъ отъ водата. Вие изваждате сърдцето изъ водата. Ти ума изъ въздуха нѣма да изваждашъ. Умътъ вънъ отъ въздуха умира, ако лишишъ душата отъ земя и тя умира. Подъ умиране разбираме, че тя не може да се прояви.

Въ недѣля ако говоря, ако е рекълъ Господъ ще ви дообясна единъ дълбокъ вътрешенъ смисълъ на сегашния животъ. Има единъ начинъ, по който моякъ може да бѫде щастливъ. Може да дойде нѣкой човѣкъ и да ти даде отъ своето шишенце вода и ти се зарадвашъ. Срећнешъ нѣкой пътъ нѣкоя крава, повика те, паде ти отъ млѣкото си, пакъ се зарадвашъ. Вземашъ благодаринъ. Срећнешъ нѣкой изворъ и той ти даде отъ своята вода, пакъ се зарадвашъ. Питамъ коя радостъ отъ тия е най-голъмата? Отъ чащата, отъ кравата отъ водата? Коя радостъ е най-постоянна? Този човѣкъ, който ти е далъ вода всѣкога не може да го срећашъ, вода самъ тръбва да имашъ. Кравата, която ти дала млѣкото, то е случаенътъ, тя имала млѣко изобилие него денъ, но всѣки денъ не може да ти дава. Че може да вадишъ за заключение, че веднъжъ като ти дала всѣки денъ че ти дава, чѣщата не се повтаря рятъ въ природата. Ако ние вървимъ по пътя отъ едно и сѫщо дърво плодъ не може да ядемъ. Ако си собственикъ, тогава може да ядешъ повече пакъ отъ плодовете на едно и сѫщо дърво. Ти не може отъ единъ и сѫщъ човѣкъ два пакъ да пиешъ вода.

Казвамъ сега: Онъзи лекции, които съмъ говорилъ, лансирали съмъ нѣкой закони, мнозина казвате: То не е доказано. Такате да се

да се докажатъ работитѣ. Като се изкажатъ работитѣ ще знаете толкова, колко отъ самото начало. Като влѣзете въ една представление, какво ще научите? Захваща се една иднтига и най-сетне какво става? Ако е драма, какво ще стане? Героитѣ ще страдатъ, ще ходятъ, най-после ако сѫ и двамата млади ще има турятъ по единъ вѣнецъ, ще имъ създадатъ еднакъца, ще се задомятъ ще започнатъ да димятъ и ще се свѣрши работата. Ще направятъ една кѫща, ще образуватъ единъ домъ. Ако нѣма димъ, кѫща безъ димъ не може. Но този димъ не е само до дома. Този законъ действува и въ настъ самитъ. Човѣкъ въ себе си е двойно сѫщество. Въ него живѣтъ две различни сѫщества: единъ сѫжители на ада, другъ сѫжители на небето. И двамата сѫ свѣрзани, оженени сѫ така, че презъ цялъ животъ ти отъ черното не можешъ да се освободишъ по никакъ начинъ. Апостолъ Павелъ, единъ велики пророкъ плака, моли се три пъти на Господа да го освободятъ отъ този черния. Господъ каза: по-добре ти точно на място е, докато ти се радвѣржешъ самъ. Апостолъ Павелъ не каза, какъ се е развѣрзалъ. Въ осмата глава казва, че е намѣрилъ единъ методъ, какъ да се спари, но не. казва, че се освободилъ отъ този законъ. Казвамъ: Нито вие ще направите една изключение. Изключения въ живота нѣма. Христосъ и Той бѣше свѣрзанъ. Туй дето казватъ, че понесълъ грѣхъ ветъ на свѣта, то е този черния. И Христосъ бѣше свѣрзанъ въ плѣтъта // и понесе всичките последствия. Ако изучавате живота му и неговото учение, ще намѣрите начини, съ които човѣкъ може да се спари. Но трѣбва дълбока мисълъ. Това сѫ отражения. Всѣкога, когато човѣкъ не може да постигне една своя идея, остава една празнина, въ която се зараждатъ тин сегашни нещастия. Нашитъ сегашни нещастия ги наричамъ неизпълнени добредетели на ми~~н~~ционалото. Дошълъ единъ човѣкъ въ миналото при тебе, когото Богъ опредѣлилъ нѣкога за бѫдащъ да стане велики човѣкъ: министъръ, царь – дошълъ при тебе, има нужда отъ тебе. Ти си го изпхдилъ, нахукалъ и въ душата му останала една умраза, че не си услужилъ. Сега той се въплощава като царь ти като обикновенъ човѣкъ и се нуждаешъ, той те познава и дето те види, т~~е~~же преследва, хасъ не си струва, казва: Азъ ще ти покажа, какъ трѣбва да изпълните волята Божия. Питате: защотрѣбва да правимъ добро? – Ще трѣбва да правишъ добро, за да не намѣришъ зло, за да не те сполути зло.

Казватъ сега: капка по капка вирѣ става! А морето това е сърдцето. Сърдцето е живо. Широко трѣбва да бѫде това сърдце, тамъ се складиратъ всичките богатства. Доброто въ свѣта служи най-първо да се сформирова съ-
дърдцето, следъ туй се явява човѣшкиятъ умъ, който се свѣрзва съ сърдцето. Сърдцето и умътъ работятъ въ реализирането на всичките идеи, които думатъ

има. Задото безъ умъ и безъ сърдце, душата не може да реализира свойтъ идеи. Тъкъм съх два велики центъра, съ които душата реализира свързъните идеи.

Ако нѣкой ви запита, ако нѣкой ви даде такъвъ въпросъ, казва Писанието че Господъ създаде човѣка по образъ и подобие. Вие имате човѣцкото

лице. Идеалното човѣцко лице ви е що създавате въ ума си. Ви еще кажете: защо да не се нарисува както трѣбва? Имате хгълътъ / и хгълътъ В. Азъ ще нарисувамъ робъма по другъ начинъ. Това / фиг. 3/ е пакъ ромбъ. Какъ ще си представете въ дадения случай. Това е два върха. Вие виждате перспективно. Тази част / СД/ не се вижда. Странитъ на тази фигура се движатъ, тъкъм съ движущи линии. Двата високи върха образуватъ долу долината. долина може

да се образува само между двата високи върха. Следователно, тъкъм както е представено показватъ, какъ функциониратъ силите въ живата природа. Отъ едната страна имате положителните сили, отъ другата отрицателните. Положителните съх въ въходяща степенъ.

Силите, които отиватъ къмъ върха С съ положителни, които отиватъ къмъ Д. съ положителни въ низходяща степенъ. Следователно, когато ние говоримъ за последната част на ромба, разбираме една долина, където животът не може да се развива, не може да функционира, подразбираме лоши условия на живота. Та човѣцкото лице геометрически представлява най-хубавата фигура, въ която съх концентрирани всичките сили на космоса. Всичките слънчеви системи всичките планети, които съществуватъ иматъ отражение въ лицето. Следователно по човѣцкото лице можете да изучавате цялото небе, астрономията може да се изучава. Трѣбва да знаешъ къде у слънцето, всичките звезди и съзвезия всичките величини ти може да ги поставишъ на човѣцкото лице. Тогава човѣцкото лице има смисълъ. То е срѣда или акумуляторъ на сили, който действува и съх образували лицето. Затова то е най-важната част на човѣка. Следователно, като погледнешъ лицето, ти да се усмихнешъ, да се зарадвашъ, че ви виждашъ цялия космосъ, не да мислишъ, че си красивъ, но да мислишъ, че небето че цялото небе е свѣтъ, който Господъ въздалъ е красивъ. То представлява свѣтъ въ дадения случай. То е идеалъ. Друго че, ако по другъ начинъ разбирате човѣцкото лице, то ще се набръзка, ти ще останашъ. Ако ти мислишъ, че човѣцкото лице представлява небето, ти ще се подмладишъ. То е единъ начинъ за подмладяване. Азъ гледамъ сега често хората, какъ остояватъ, какъ се мѣнятъ. Остарѣватъ хората за нищо и никакво. Остарѣватъ само за това **да хука**. Остарѣватъ за еднадума; остарѣватъ за единъдумникъ декаръ земя, оставятъ за една рокла, шапка.

ще изгръде въ тебе неговата същлина, ще потече въ тебе и плодовутъ ще започне да зръятъ. То е присъствието на духа. Бледователно, како въ тебе няма въ духъ, няма вода, няма и земя, какво ще те ползува слънцето. Най-първо земя тръба да имашъ, вода тръбва да имашъ, въздухъ да имашо и тогава да дойде светлината и топлината, ще видишъ слънцето да изгръде. Писанието казва, че слънцето ти никога няма да залъзе за тебе. Сега разотимъ за нъщо реално. Сега вие мислите, че като умремъ ще идемъ въ рая. Въображавате си си за единъ далеченъ рай. Дали този рай ще биде такъвъ кактъвто си го въображавашъ или няма да биде? Азъ съмъ увѣренъ, че като идете въ другия свѣтъ, ще се почувствате, че тодрий е бамбашка, отколкото вие си го мислите. Като влѣзете въ онзи свѣтъ, няма да намърите никой да живѣе въ такива къщи. Всѣки има своя къща направена от най-хубавъ мраморъ. Въ всяка къща има по една хубава чешма, има винталация модерна, всимко е най-модерно. Има въ кото богатство. Не е единъ декаръ, 2, 3, 10, 1000, 1000 декара. По хиляда декара иматъ обикновенитѣ хора, сиромаситѣ, които живѣятъ по крайнинитѣ. Ако няма да бидатъ щастливи. Нѣкой пътъ съ недеволни отъ своето щастие, може да дойдатъ на земята да сепорозсѣятъ, като се върнатъ, ще кажатъ: Но-хубавъ рай отъ моите къщи няма. Казвамъ, затова, когато погледнете небето, то е за онѣзи хора, които сѫ на физическия свѣтъ. Господъ за тѣхъ създадъ звездитѣ, показва, че има нъщо реално. Всичкитѣ съ лица това сѫ духовет на тия, които управляватъ, които същиятѣ пъкъ душитѣ не се винчатъ. Нѣкои души съ голѣми телескопи се виждатъ, свѣжината имъ е такъвъ съ тѣхнитѣ умове и сърдца никакъ не ги виждате. Но ако единъ човѣкъ има туй прозрение на ума си, той може да види нѣкоя планета, може да види има ли вода, има ли въздухъ. Томъ има въздухъ, има интелигентност; томъ има вода, има интелигентност; сърдца, томъ иматъ сула, иматъ души. Нѣкои системи иматъ по две слънци, нѣкои иматъ по три слънци. Езното слънце изгръде, после другото. Езното слънце залъзе, другото изгръза. Какъ бихте живѣле въ единъ свѣтъ, дето три слънца гряятъ. Човѣкъ трбва да се приспособи неговиятъ мозъкъ, неговата нервна система. Други сѫ законитѣ тамъ. Този свѣтъ съ тритъ слънца е единъ свѣтъ много до-високъ. То е, което въ православната црква казватъ триличие на Бога. Но едно слънце има и по две слънци има и по три слънца има. Сега ще оставимъ това съ далечни работи.

Въ востъра да можете да прогресирате, ще възстановите хармонията на душата. Тамъ е турена радостта. Радостни трбва да бидете винаги. То е плодъ, като се радвате на живота, който имате. Вие не се радвайте на онни животъ, който ще го имате въ раз, на този животъ се радвайте, съ този животъ

чук. Съзвезие 68 раз.

Не мислите, че като влязвете въ другия живот, няма да се познавате. Въ този живот като се дадат хубави условия, той ще се разъедини такъвъ какъвто е. Като влязвете въ рая, съвсемъ ще се измъни живота ви. Ще ви се дадат всичките условия, кога за спокъствието ще започнете да мислите всички сте богати. Който не мисли така, ще си създаде неприятности. Идете тукъ въ ласа, после вършите виждъ глупости. Идете тукъ да спечелите като просияци. Ние просияци тукъ не искаме. Въ царството Божие просияци няма. То е гръхата да просишъ да просишъ, значи да мислишъ, че си нещастенъ. Ще идешъ, че работишъ при единъ човекъ, че работишъ за него, не да просишъ. Младъ си, че работишъ и ще оставишъ на неговата воля той да ти помогне. Тъкъ съ окултни ученици, като просятъ ще идатъ други да работятъ каквото изкуството имашъ, ще употребишъ. Хубаво пеще употребишъ своето изкуствомъ. Не е наготвено яденото, определни се наготови го, че имашъ Божието благословение. Просията то е едно наказание. Казано е: "Просете отъ Бога" законъ нътъ за просбата е съвсемъ другъ. То не е такава просия. Просете и ще ви се даде. Сега може при по други условия да имате това разбиране. Сега имате едно разбиране. Ако престанете да просите и старете разбиране, което имате, че се роди стълковение. Напуснете старото, не знаете новото, че се роди празнина. Вие ще просите, понеже Господъ ще даде. Всичките животни няма да останатъ гладни, нека живеятъ, нека работятъ. Гладни сме днес, прати ни хлебъ. Ега нали знаете онзи падашъ, казва: да се помолимъ. Помолилъ се той и веднага донесъ хлебъ. Щомъ Богъ далъ животъ на човека, Той ще му даде и хлебъ, щомъ Богъ му далъ животъ, че му даде и умъ, е се помоли, че му даде и храна, и за неговия умъ, пожелае нѣкаква книга, тази книга ще я има, че му я даде. Щомъ му е далъ сръдце, дой му е далъ и риби. Ако питате: тръбва ли човекъ да яде риби? Щомъ има сръдце, че яде риба. Не презъ цѣния животъ се да ядатъ, но презъ годината една скомрия съ малко лимонъ. На земята щомъ дойде, съ плодове да се храни. Животнитъ иматъ друго предназначение. Животнитъ съ пратени да събиратъ магнитическа сила. Той може да бъде здравъ, защото животнитъ съ здрави. Щомъ животнитъ започнатъ да боледуватъ, понеже по-малко магнетизъмъ иматъ херата и тъ започватъ да боледуватъ. Справо всичките животни тръбва да бъдат приятелски, за да може тѣхната магнитическа сила да се гармонизира. Растенията тръбва да ги обичашъ. Та казвамъ: Тръбва да се измъни цѣлия твой мирогледъ. Ще опиташъ, какъ работи Божествения свѣтъ. Нѣща

та въ свѣта ставатъ красиви. Небето помага, растенията помагатъ, животни тѣ помагатъ, въздухътъ помага, птиците помагатъ, рибите помагатъ, въ свѣта чрезъ всичко Богъ ни говори и ни помага. Понеже сме дошли въ тия по-зле дни времена.

Сега пакъ ще ви дамъ на земята иде едно голѣмо разтръсване при което и най-дебелите глави и тѣ ще се разтърсатъ. Нѣма да остане гла глава, която да не умре. Каквите вървания и да имате на земята, гладите на всички ще узрѣятъ, ще разберете, че има единъ законъ, съ който всички философи трѣба да се съгласятъ. Богъ нѣма да измѣни законите и своите мисли, заради разните теории. Всички трѣба да дойде до правино разбиране. Всички ще водятъ откъдето идатъ не на едно място текатъ. Казвамъ: не чакайте онзи денъ да ви накаратъ насила да бѣгате и да пристигнете, защото при бѣгането ще се задыхате. Пега вървете дакато има време да вървите, че въ новата епоха да бѫдете готови. Туй учение тамъ ще го учате всички да станете млади и умѣтъ и сърдцето и душата да стане свежа. Нѣма да им хиляви, нѣма да има невежи. Всички ще бѫдете научени и тъ Господъ. Научениетъ човѣкъ отъ Бога всичко може да слуша, всичко може да разбира. Така Богъ говори. Така може да се разбере, какато човѣкъ служи на Бога. Туй капка по капка море става. Най-първо искамъ да образувате вода, морета. Искамъ да възвърнете вашия рай, да ви пуснатъ въ вашия рай. Ние ще се молимъ: „Господи, съгрѣшихме“ искаме пакъ да се върнемъ въ рая при онѣз хубавитъ условия. Законите ти вече нѣма да не сътажимъ. Ева и Дамъ ядеха отъ плодоветъ на забраненото дърво, опитаха непослушанието. Пега всички ще опитаме послушанието. Ще умимъ новия путь. Защото 8 хиляди години тъ съ опитвали непослушанието. „Ако въ постигнато?..“ Овиятъ путь той е повръщене. Едно хубаво разбиране на животътъ е новиятъ путь. Да се въдвори въ всѣки домъ, въ всѣко едно сърдце, въ всѣко една душа да се въдвори Божия миръ. То е нашата задача, която ние ще реализираме въ свѣта. „Азъ искамъ като излѣзете орхии да имате“ и вие чакате да се изпълните съ духа Божий че механически туй нѣма да стане. Туй, което знаете, кажете го. „Азъ нося съ стоина семена, мина нѣкаде може да ги посъя, на сто мяста може да ги посъя.“ Нѣма да питамъ: да посъя ли тѣзи семена. „Авсѣкъде ще ги посъя, за да брото нѣма да питамъ да го направя ли.“ Ти направя доброто и ще си върви щомъ дойде до злото, ще поишамъ човѣка да го направя ли. Ти щомъ дойде до доброто нѣма да питамъ: щомъ дойде до злото, ще питамъ: ще му кажа: искамъ да ти направя едно зло, да ти открадна коня. Той ще каже: „Имамъ два коня, вземи единия“. Като кажешъ, че искамъ да открадна коня, той ще каже: „Не

искашъ да сгрѣшишъ, азъ ще ти го подаря, я се качи на коня, много ти прилича... а ти даде Господъ здраве съ мой конь... амо за злoto, когато искамъ ме да го направимъ, ще питамъ Трѣба ти единъ конь, ще питашъ "може ли... Нѣма направо да му дагешъ, че искашъ да ти даде коня. А пъкъ за доброто ще го направишъ, нѣма да питашъ. Тѣй капка по капка море става.

Ще внесете хубави мисли, ще внесете хубавитѣ чувства... е се ще дете. Но болни на зеръждущи всѣки денъ казвайте: внасяйте хубавитѣ мисли. Казва: дали ще стане това? - Внасяй е не бой се.

Запримѣръ въ класа забелязвамъ нѣколко пъти се дадоха случаи опити се правѣха отъ неведимия свѣтъ, но нито единъ отъ васъ не използва случайтѣ. Напримѣръ, яви се Магдалина, нито единъ отъ васъ не можа да ~~измѣлъ~~ направи туй, което трѣбаше. Всички казваха да се махне. То бѣше задача да се разрени. Нито една сестра и нито единъ братъ не разрешиха въпроса за Магдалина. Най-после решиха, той Учителъ я бий. Казвате: Учителъ не постѣли добре. Стара философия. Азъ ударихъ две плесници и тия хора не разбраха. Азъ Й казахъ: Стига толкова безумие. Пъкъ сега какво трѣбва да се направи. И тя не разреши, взе че замина. И тя не разреши въпроса, че вие, нито тя разреши въпроса, тега има друга една сестра, която излиза съ едно черно на гравата. И съ нея пакъ по същия начинъ, нито вие, нито тя ще разреши. Вие може да разрешите тази задача. Сега вие казвате, защо тази сестра е нещастна. Въ древность миналъ единъ царь и н единъ беденъ човѣкъ жена му била много красива. Млада царѣца като я видѣлъ я взелъ. Едниятъ тръгналъ отподире и започналъ да плаче, казва, моля ти се една жена имахъ, не ми я вземай и илаче, плаче. Такото най-после царѣца казва: ~~у~~ вземи жена си и върни се. Взели му нѣщо сега. Питамъ: вие може ли да върнете това, което е взето. Ако тя бѣше пресветена еестра, която да разбира да постѣли друго яче, но тя върви по кривъ путь. Криво разрешава въпроса. Единъ денъ ще дойде и много ще страда. Следъ туй ще се пробуди съзнанието. Но ще мине единъ кръгъ. Много отъ сестрите можеше да и говорите. Но да й разправяте какъ трѣбва да живѣе, кой е правия путь да се почувствува че е въ домъ: има кой да се интересува отъ нея. Сега ще я взематъ православните попове, че й кажатъ туй учение не е право, че я подведатъ, че й дадатъ това онова, тѣ я насърчаватъ. Всѣкага противници правятъ тия работии, нищо не се постига. Че едно Божествено учение може да се поквари. Божественото си и Божествено. Чудно е, че въ нея нѣма съзнание. Азъ гледамъ въ нея съзнанието ѝ е прабудено. Толковъ години яла и пила, нито петь пари не е дала. Прирова иска 15 години да й се плататъ. Сѫщото нѣщо бѣше и съ М. По

2500 искаше да й се плати...е кой ви е ангажиралъ, кой ви хваналъ за пра-
повъдникъ. Доброволно сте тръгнали. Отгоре ще ви платятъ, нъма азъ да ви
плащамъ. Ако вие слугувате на Бога, казва Писанието. Нъма нитъ единъ, кой
то да е оставилъ майка или баща и да не е получилъ стократно. Ще ти дой-
де реда, нъма Господъ да те остави да не ти плати. Ако кажешъ, че си слу-
жилъ на мене, ти си изгубенъ човѣкъ. че тогава нъма смисълъ. Ако ние слу-
жимъ на хората. Ние служимъ на Бога. То е идеята, нищо повече. Щомъ служи-
жимъ на Богъ, вече имаме особена идея, на Бога служимъ., а ради любовъта,
която имаме, въ каквото направление и да е ние ще изразимъ излишъка,
които имаме. Ако нѣкой иска да му се плаща, да каже още като влѣзе при
насъ, ато излѣзете, ще кажете "Плати.., а какво сте свършили да ради настъ?
Тъ сѫ задачи нищо повече. Азъ по нѣкой путь съжалявамъ, не че зная по
кой начинъ може да се поправи ума ти. Но моето учение и мъ ми въ тази
се потвърждава. Всъкога то е вѣрно. Азъ имамъ едно разрешение, но нѣкой
путь човѣкъ се вкисва, каквото и да му говоришъ той се вкисва. е нъма х
хубаво на всичко реагира, защото каквото хубаво и да му кажешъ, той ще
намѣри единъ кусуръ. Нѣкой путь човѣкъ е въ такова разположение, каквото
и да направишъ се е добро. Вижда добрата страна., а какво се дължи туй?
Въ първия случай чувствителността е чрезмѣрно голѣма. Толковъ голѣма,
че всътъ попипване образува рана. Следователно, като бутнешъ човѣка ще
причинишъ рана. Затова не го бутай. Всъкога когато говоришъ, че не трѣбва
да си близо до него тва е ~~и~~ енервиранъ. Каквото речешъ. Ако речешъ да г
го настърчишъ, казва, махни се, не искамъ да те гледамъ. Даже твоето присъ-
ствие го смущава. Нѣкой путь когато нѣкой те обича, той те държи, че не
иска да те пусне. Кидето ходешъ той сподире ви върви по всѣка твоя стъ-
пка. Дветъ сѫ сѫществени/?/ нѣща, преходни състояния. Единъ човѣкъ, които
постъпва така неговото сърдце, неговата душа не сѫ сформирована. Той е
замътено яйце. Опасността е, ког то нѣкой влѣзе въ този путь да не може
яйцето, въ което душата се измътва, да се счупи преждевременно. Мнозина
отъ васъ минаватъ една фаза на физическ ото поле ще разрешатъ много въ
проси, но и въ духовния свѣтъ вие сте въ е на обивка, трѣбва да се пук-
не, да се разберетъ като пъпка точно на време. Татуй потрѣбно е това раз-
биране. Въ беседите е казано четири нѣща трѣбватъ: Любовъ, свѣтлина, миръ
и радостъ. Въ тѣхъ е смисълъ. е мислите, ще ги изявите.

Туй, което говорихъ тази вечеръ, ще га напишете. Върху него ще
мислите по вашему, какъ ще го разберете? Защото ако по вашему може да
разберете и мене може да разберете, ако по вашему не може да разберете
онова, което съмъ говорилъ и мене не можете да разберете. Вие не знаете
най-първо какво азъ по моему разрешавамъ този въпросъ. Този въпросъ съмъ

го разрешилъ и работя съобразно него. Това е сега великъ законъ. Седишъ, нѣмашъ никаква сила^{той} ще ти помогне. Нѣма хора около тебе. Има такива случаи, когато отъ невиделица помагатъ на човѣка, овѣкътъ е гладенъ, легне да си почине, като стане до себе си ще намѣри пловоду^{едно} гърне съ вода, ще намѣри една риза, чорапи, всичко това, кое^{му} трѣбва. Ти ще се нахранишъ. Но това въ живота става много рѣдко. Тия работи въ живота като станатъ, то ще бѫде едно знание. Но ставатъ тия работи. Ще дойде еди ангелъ, може да бѫде човѣкъ, но той ще дойде ще донесе, ти нѣма да видишъ лицето, той ще следи отнѣкъде, ще гледа отдалече^{да} види, какво ще направишъ. Ако усети колебание, втори пътъ пари ще намѣришъ, докато се задоволи лишь. Казвамъ: всимки вие сте въ нужда, докато имате тази опитностъ да се задоволи вашето сърдце. То е положителна опитностъ. Трѣбва всѣки отъ вас да има тази вѣра, която побеждава свѣта и мъчнотите^{ти}. Ние минаваме презъ дѣнното на ада. Тукъ се изискватъ герои, друго аче голѣми колебания ще им Казвате, кое е правото учение. Не е въпросъ за правото учение. Катого сълнцето изгрѣва, кое е важно да знаешъ, колко трептения има свѣтлината ил да я чествувашъ. Когато отворя тази книга Библията, кое е важно да знаешъ колко автори сѫ писали - 30, 40, 60 души, да знаешъ тѣхния характеръ, или да знаешъ, какво сѫ писали. Следъ като знаешъ, какво сѫ писали много работи ще зная отъ написаното. Отъ нашия животъ като о знаемъ, ние ще знаемъ и за авторитѣтъ които сѫ го работили върху нашия животъ. Единъ човѣкъ, който знае авторитѣтъ на своя животъ, единъ човѣкъ, който знае авторитѣтъ на своето лице, който знае авторитѣтъ на своя носъ, който знае авторитѣтъ на своята уста, во своя моцъ, на своето сърдце, какво може да знае я ми като. Вие сте учени хора, но ако ви попитамъ, когатъ започна да се образува вашето сърце, не знаете. Псалмопѣвецъ^{тъ} казва: Преди да съмъ се роди всимки нѣща си направилъ. Богъ е работилъ. Сега подъ думата Богъ разбира ме^{западни християни} мнозина^{които сѫ работили} ни обичали иск^{работили}. Кои сѫ ония, които създадоха^{нашето} сърдце, ще вземете окултни съчинения и ще четете^{Онѣзи}, които създадоха ума, кои сѫ? Най-после вземете човѣшката душа^{жизните} излѣзе отъ Бога. Казва: Вдѣхна Богъ на човѣка и той стана жива душа. Като стана живата душа, на тади живата душа Господ дадевсичко, рая, земята съ дѣрветата и гивотнитѣ. Господъ каза на човѣка да тури имане на всичкитѣ тия. Сега и азъ искамъ като дойде вашата душа^{жизните} Господъ ще ви повика да турите имана на всичкитѣ ваши животни. Ако може да ги кръстите. Ако дойде вашата душа и не се съгласи да яде плода, вие ще останете въ рая, но ако хапнете^{то} е миналото^{и на} лото трѣбва да бѫде поука за сегашния животъ. Азъ навождамъ този примѣр не като примка да изпаднете пакъ въ с шата погрѣшка^{то} е минало вече. И има единъ законъ: Два пъти една погрѣшка не се повтаря. Изключена е та^{да}. Да съгryши човѣкъ по сѫщия начинъ е немислимо. Сега другото, което иде. Трѣбва да бѫдете готови за единъ положителенъ актъ въ живота. Положителното което иде. То е именно новиятъ животъ - влизането въ рая сега. Капка по к капка море става. Азъ жалая туй море, като стане, то е голѣмо богатство скрито въ морето^{вътре}.

ВЪРЕНЬ, ИСТИНЕНЬ, ЧИСТЬ И БЛАГЪ ВСѢКОГА БѢДИ И ГОСПОДЪ НА МИРА ЩЕ ИЗПЪЛНИ ДУШАТА ТИ СЪ ВСИЧКИ ДОБРИНИ!